

Vsaka razumna, varčna gospodinja
uporablja samo to sladno kavo

Politični pregled.

Poslanec Schuhmeier — umorjen. Na Dunaju se je zgodil zopet grozoviti zločin: socialno-demokratski poslanec in vodja Franc Schuhmeier je prišel z vlakom iz nekega shoda; na kolodvoru stopil je delavec Pavel Kunschak k njemu; bliskoma je potegnil revolver in ga iz neposredne bližine sprožil; Schuhmeier je bil v glavo zadet in je takoj mrtev na tla padel. Ljudje so hipoma na morlica skočili in ga oddali policiji. Morilec je brat klerikalnega poslanca in delavskega voditelja Kunschaka. Na policiji je izjavil, da so ga socialni demokrati zaradi njegovega prepričanja že 1½ leta zasledovali, tako da ni mogel več nikjer dela dobiti. Porabil je v brezposelnosti vse svoje malo premoženje in zdaj se je v obupanju nad voditeljem socialistov Schuhmeierjem maščeval. Toliko pravijo prva poročila; natančna preiskava bo seveda šele dognala, kaj je na tem resnice in kakšni vzroki so povzročili ta krvavi zločin. Ali že danes se lahko reče, da je poročilo ta umor sramotno, protikulturno, divjaško nasilje, ki se je v zadnjih časih vdomačilo v vsej naši javnosti in politiki. Socialisti bi vsekakor ne smeli delavce le zaradi tega preganjati, ker se njih načelom nočejo pokoriti; in politikujoči duhovniki, ki so

spravili v vso avstrijsko javnost politiko polena, revolverja in strupa, ki učijo vedno in povsod le sovraštvo do groba in celo čez grob, ti duhovniki bi se morali zopet spominjati Kristovih nauk. Sovražstvo pelje do umora; zato je umor nesrečnega Schuhmeierja dokaz, da so avstrijski klerikanci največji zaničevalci pravega krščanstva!

Umrli je v Meranu bivši c. k. namestnik na Češkem Karl grof Coudenhove, ki je igral v avstrijski politiki važno vlogo.

V Galiciji se glasom poročil dunajske „Zeit“ širi vedno bolj bojazen pred vojno. Zdaj je pričelo prebivalstvo, ravno tako poljske kakor rusinske narodnosti organizirati svojo za orožje zmožno mladino, ki ni pri vojaki. Mladina dela vojaške vaje in se pripravlja na ta način prav resno na eventuelno vojno zoper Rusijo. Sovražstvo proti Rusiji je ravno tako med Poljaki, kakor med Rusini veliko.

V Splitu, kjer je vlada zaradi veleizdajalskih izgrediv občinski svet razpustila, so se vršile občinske volitve. Izvoljeni so bili zopet stari srbofilski zastopniki, med njimi tudi bivši župan Catalinič, ki se nahaja zaradi veleizdaje v preiskavi.

Proti poveljništvu vojne mornarice se je pričelo hudo gonjo. Poveljnik Montecuccoli je namreč napravil naročbe za 23 milijonov v inozemstvu. Zdaj pljujejo seveda domači kapitalisti ogenj in žveplo. Poveljnik trdi, da je prihranil s tem 1½ milijona davčnega denarja, ker so bile domače fabrike dražje. Poleg tega domača podjetja dotičnih velikih del v določenem času niti izvršiti ne morejo. O zadevi se boče gotovo še v zastopih govorilo.

Prestopiti hoče baje več kot 300 hrvatskih študentov iz katoliške v pravoslavno (srbsko) cerkev. Kaj pravijo naši slovenski „katoliški“ listi k temu balkanskemu navdušenju?

Dopisi.

Vurberg. Dragi „Štajerc“! Ali si že kaj slišal, kako je naš črez vse inteligentni in devetkrat modri Bregov Jaka v predzadnjem „Slov. Gospodarju“ javkal in svoje debelovratne fantaline zagovarjal za tako nedolžne, kakor je volk, kadar ovco požre!? Je pač res, če psičnik na rep stopiš, se oglasi, in da resnica v oči bode. Pravi dalje, da so se fantje spili. Povej vendar, ljubi „Štajerc“, ali je to spor, če človek za človekom pride z nožem v pesti, kar je gola resnica, katera se dokaže, in ga po glavi udari; ali je to spor? — (Opomba uredništva: To ni spor, ampak zavratni napad!). — Že več let prebivam v tej župniji in še nisem slišal, da bi fanti in celo klerikalno vzgojeni, kateri bi morali biti drugim v zgled, iz cerkve gredoč napadali druge fante, kar gotovo ni župniji v čast, ampak v sramoto. To so storili ti najbolj „izobraženi“ fantalini! Pa saj ni čuda, ako človek gre pošteno in mirnim potom po Karčevinah, ga na-

padajo ti črezverski fantalini se skrivaje z imeni in priimki, kar se je pred kratkim zgodilo. Dalje se izgovarja ta Jaka, da svojo fantov ni tako učil; tedaj so se pa od tistih učili. Tudi pravi, da je in bo „klerikalema t saj za drugo tako nisi sposoben, kakor da pleša jir kak ti „čič“ godi. Konečno še ti povemo, smo „Štajercijanci“ ponosni na to, da še lahkal naše brloge z brezovno metljo osnažimo; ti mela potrebnije gnojne vile in šajtrgo, da boš bo nj snago iz tvojih brlogov izkidal. Ako pa je, hočeš od nas kaj več izvedeti, se ti v kratkeda, zopet oglasimo, pa da ne boš zopet javkal, im bi te „obrekovali“ in „napadali“.

Sv. Križ pri Ljutomeru (Volitve). Pri ti dvema letoma vršile so se pri nas občinske tjebe litve, ki so pa bile iz posebnih vzrokov izvršene. Letos dne 13. januarja vršile so se na nekove volitve. Bivši župan Ignac Hauptmann je menasake že slutil, da se mu županski stolec grozno materal in trudil se je na vse mogoče načine, da vezi istega spravil spet v ranotežje. Na dan volitoma pri kateri je bila udeležba zelo pičla, je po tanc losto nekaterih volilcev komaj in komaj zlegoltn spet v odbor. Ko strela z neba pa ga je zadoton novica, ko je bil pri volitvi župana izvoljen in is Jurkovič. Pa saj njegov strah ni prazen! Knjvalce in blagajna ni v redu; kaj sedaj začeti? Ja, lovei Hauptmann, nič ni tako skrito da bi ne bkrat enkrat očito. Tudi kazni, katerih po vašem zlenat trdil, g. Hauptmann, ni bilo, ter licenci, kerjev tere ste pozabili zapisat, so se našli. Je p smola. Kaj? In sedaj, g. Hauptmann, ko se je vaša leta doslužili ter šli v pokoj, lahko priirja mišljete nekdanjo vašo slavo, ki ste jo uživKoro kot občinski predstojnik, Pač resničen je stahko pregovor: Vse mine! Občani pove

Iz Savinske doline. (Misijon, v nemirjenjmelj ljudstva zlasti mladine.) Kjer in kadarkoli setne misijon obhaja, vselej sliši nerazodno ljudsta n več zmiranja, preklinjanja in pohujšanja če bi liberalce, nego lepih besed in mirnega ponkvoji. Tako so vriščali in ropotali pred kratkim časovne nebidogatreba misijonarji iz Ljubljane na Vrate ta skem, da jih je bilo strah in groza poslušati, ki Seveda je mladina tudi tukaj za vse tajne, po an prej neznane grehe izvedla. Kar se že celjska 40.00 misijonarji na prižnici zadosta ne jočejo, vpijejo a B posvetne a pravične časnike napadajo, da jimigo že sape zmanjkuje, zlasti njih vodja Kitak, tem več jim še ljubljanski koritarji na pomoč pri dejo, ali pa jim na Štajerskem konkurencio de lajo, a vsi pa se skušajo, kdo se bolj more dreti v piti, zmirati in jokati in s tem samega sebe povdigovati, kar je za nje največje veljave. Tudi Celjanom ni več popolji, da so pred 60-timi let ta lepi grič misijonarjem prodali, ki bi sedaj s lepi gozd radi odkupili in ga uničili, kar se p ne bode zgodilo. Pomenljiva je razlika me vrednim in nevrednim dohovstvom; nekater župniki nečejo ničesar o misijonih slišati, ka jih za nepotrebne, in samo za iznemirjenj ljudstva in za napolnjevanje žepov spoznajo, nečistniki, častihlepi in vladeželjni politikar sami farizejci pa, kamorkoli na novo faro pri dejo, ali pa neposredno pred kakšno volitvijo vselej ne sveti, temveč pohujšljivi misijon up ljejo, kjer se za velike grehe vroče solze pre takajo. To je duhovski in misijonski magnet.

Zopet prvaški polom.

Pri „Zadružni zvezi“ 40 000 kron ukradenih.

V zadnjih letih je bilo prav mnogo poročati o škandaloznih polomih v gospodarskih podjetjih slovenskih pravkov. Pomisliti je treba le velikanski klerikalni polom na Koroškem, ki je v bogemu ljudstvu na milijone denarja ugrabil; nadalje sramotno goljufijo pri prvaški „Glavni posojilnici“ v Ljubljani; spomniti se je treba na najrazličnejše polome slovenskih posojilnic, pri katerih so politični kaplani in drugi nevedneži ljudski denar naravnost skozi okna razmetali. Vse te katastrofe, pri katerih je nedolžno slovensko ljudstvo krvavelo, so bile dokaz od nas vedno nako glašanega dejstva, da zlorabijo slovenski prvaki vsako gospodarsko podjetje, vsak krvavi ljudski krajcar, ki ga dobijov svoje kremplje, vedno in iz-

Od vojne.

Drugi del krvave balkanske vojne se je že zopet zapričel. Zato je zanimanje zopet večje. Kri teče zopet v potokih in kakor umirajoči lev se brani Turčija proti Bulgarom in njih zaveznikom. Pri našamo par slik iz bojišča, ki bodejo naše čitatelje gotovo zanimale. Zgoraj vidimo turške utrdbe in jarke za strelce okoli jezera Derkos v bližini Črnega morja. Te utrdbe spadajo torej k t. zv. „Tsadalda-liniji“. Tudi v času premirja so bili turški vojaki sredi najhujše zime v teh jarkih vedno na straži. Spodajšna slika nam kaže prizor iz bojev okoli doslej nepremagane turške trdnjave Adrianopol. Srbska infanterija, ki je prišla Bulgarom na pomoč, leži v zemeljskih utrdbah pred trdnjavo.

Serbische Infanterie vor Adrianopel.

ključno v svoje nečedne politične in strankarsko-sebične namene.

In ta gospóda nam govori nekaj o „ljubezni“ do slovenskega ljudstva... Ej ja, ljubezen čutijo slovenski prvaki do ljudstva, — dokler ima to ljudstvo še kakšni groš v žepu! Drugače pa jim je ljudstvo le — molzna krava!...

V Ljubljani so si ustanovili slovenski klerikalci svoj čas „Zadružno zvezo“, ki je imela sicer po njih besedah zgolj gospodarski, po njih dejanjih pa zgolj politični namen. Duša tej „Zadružni zvezi“ je bil in je še danes seveda duhovnik, — eden tistih duhovnikov, ki jim je politika več nego Kristov evangelij. Dr. Janez Ev. Krek je vodja te črne organizacije, — tisti dr. Krek, ki je označil svojo „krščansko ljubezen“ z besedami, da ima „naša zemlja“ še dovolj prostora za grobove naprednih nasprotnikov in da se mora vsak klerikalec zvečer vsakega dne vprašati, je-li je dotični dan „liberalce“ dovolj sovražil... V tej „Gospodarski zvezi“ pridobil si je tudi dr. Šusteršič, vrhovni komandant slovenskih klerikalcev, svojo ozlin-drano „slavo.“ Ta „Gospodarska zveza“ je pogoltnila tisočake, ki jih je slovensko ljudstvo potom svojih zastopnikov določilo za vseničiče. In isto pot so šli nešteti tisočaki davkoplačevalcev po vsej Avstriji, ki so morali račune slovenskih klerikalcev plačevati. Kajti naša kratkovidna vlada je metala radovoljno davčne denarje v žrelo slovensko-klerikalnih bankero-térjev...

V tej klerikalno-prvaški „Gospodarski zvezi“ se je zgodil zdaj zopet zanimivi slučaj, ki vzemirja mnogo src na Kranjskem, Štajerskem in Koroškem, ki pa je tudi pravi dokaz gospodarske lahkomišelnosti prvakov. Štvar je enostavno povedano sledeča: V „Gospodarski zvezi“ so imeli nastavljenega kot knjigovodjo nekega 26 letnega (!) klerikalca z imenom Ivan Polanjkó. Ta mladi človek je imel seveda vse pravice in je bil vkljub svoji mladosti in vkljub znani svoji lahkomišelnosti brez vsacega pravega in rednega nadzorstva. Pred par dnevi kasiral je ta klerikalni mladenič pri neki ljubljanski banki s ponarejenimi listinami svoto 40 tisoč kron. In s temi 40.000 K je bogve kam pobegnil. Morda je šel na Balkan, kajti tam bi lahko v Srbiji ali Črnogori finančni minister postal. Morda je pobegnil

v drugi smeri. Skoraj gotovo pa je, da so slovenski člani „Gospodarske zveze“ za teh 40 tisoč kron oropani in ogoljufani.

Čez to dejstvo ne pomaga nobeno smešno zavijanje in namigavanje klerikalnih listov. Resnico ne prepodi niti „blagoslovljena voda“... Za nas pa je ta sleparija zopet svarilo in vsakdo, ki nima rezanice namesto možgan, bode devetkrat vprašal, predno naloži le krajcarček v klerikalno-slovenska podjetja.

Najnovejši polom slovensko-klerikalnega gospodarstva bode marsikomu zaspane oči odprl.

3 zlata

pravila za kupovanje

1. Zahtevaj vedno najboljše, po sebnó tedaj, ako je ceneje kot slabše stvari.
2. Pazi pa vedno, da v resnici to dobiš, kar zahtevaš.
3. Kadar kupuješ MAGGI-JEVE kocke za govejo juho, prepričaj se, ako nosi vsaka kocka ime MAGGI in varstveno znamko zvezdo s križcem; kajti MAGGI-JEVE kocke po 5 vin. so najboljše.

Novice.

Nove velikanske kanone izdelujejo zdaj v Kruppovih tvornicah. Ti za parnike in pomorske utrdbe določeni kanoni imajo 40 64 cm kalibra in so okroglo 50 krat tako dolgi, pri čemur se seveda le t. zv. „dušo“ kanona računa; kanon je torej najmanj 20 metrov dolg. V bližini zamore kroglja iz takega kanona jekleni pancer v 145 3 cm debelosti prebiti Strelivo za en strel tehta od 250 do 340 kil. Kroglja

Od vojne.

V času premirja so Bulgari seveda še huje priprave za novo vojno delali. Zlasti pred Tšataldšo so pripeljali še celo vrsto težkih kanonov, da razrušijo z njimi tamošnje lahke turške utrdbe in pripravijo splošni napad. Naša slika kaže težko vožnjo take velike havvice pred Tšataldšo.

Schwere bulgarische Geschütze vor Tschataldcha.

„Štajerca.“
Zahtevajte povsod

Naše otroke

v zdrave, srečne ljudi
vzgojiti

14

Opozarjali bi tukaj na izkušeno, dobro domače sredstvo, kakor je to že mnogo let znani Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid.“ Tudi neverni Tomaž napravi poizkus, ako čuje tako prepričevalne besede, kakor jih čitamo v nekem pismu baronice Geramb v kopelji Buziás pri Temesvárju. To se glasi: „Že dolgo sem hotela pisati in v časopisih naj bi bilo objavljeno, kako izvrstno vpliva Fellerjev Elsafluid. Imela sem toliko trpljenja, giht in slabost oči, utrujenost in glavobol, slabost in bolečine v hrbtu, in odkar rabim Fellerjev Elsafluid, sem popolnoma zdrava.“ Mislimo, da bi bili tudi naši čitatelji po enem poizkusu hvaležni. Ceno je sredstvo končno

sama je 920 kil težka, cev 113.000 kil. To je doslej najtežji in največji kanon.

Dolgoletni zakon. V mestu Cagliari na Sardinskem otoku umrla je te dni neka Giuseppa Sedda; pokojnica bila je 101 let stara. Zaprtila je moža in ta vdovec je še dve leti starejši ter šteje 103 let. Ta zakonski parček je pač eden najstarejših na celem svetu.

Težki dečko. V 5 razred ljudske šole v Gleichenbergu hodi tudi neki dečko, ki je bil 14. marca 1900 rojen, je torej komaj 13 let star. Vkljub temu tehta ta „deček“ 80 kil. . .

Iz Spodnje-Štajerskega.

Občina okolica Celje in — dr.

Benkovič.

Naši čitatelji se bodejo še spomnili strastnega boja za občino okolica Celje, pri katerem je napel zlasti značajni klerikalni vodja dr. Benkovič vse moči, da bi prave davkoplačevalce izrinil in jih nadomestil s črnimi mameluki. Hotel je potlačiti občino pod klerikalni jarem; pa se mu ni posrečilo.

Dr. Benkovič sam si je na prav čudni način pri — dobil volilno pravico. Naznanil je namreč na svoje ime grajzlerijo s sadjem, plačal zanjo par vinarjev davka in postal tako „volilec.“ V resnici svoje grajzlerije ni nikdar izvrševal in si je torej s tem postopanjem volilno pravico, z njo pa tudi mandat v občinskem zastopu prisleparil... No, dolgo ni trajalo to veselje! Advokatska zbornica je možicu takoj povedala, da se njegovo počenjanje ne strinja s častjo odvetniškega stanu. In tako je moral dr. Benkovič že oktobra lanskega leta svojo grajzlerijo odpovedati. Toliko dostojnosti pa seveda ni imel, da bi si obenem odrekel svojega na ta sleparski način pridobljenega mandata v občinskem zastopu. In tako so moralitega vsiljivega paglavca moralno iz zastopa vreči...

Zgodilo se je to na občinski seji dne 9. februarja. V imenu Nemcev in naprednjakov je namreč na tej seji dr. Ambroschitsch vstal in rekel, da dr. Benkovič nima več pravice, sedeti v občinskem zastopu, ker ni niti član občine; zahteval je, da se Benkovič odstrani, kar ta vsiljivi možic seveda ni storil. Tudi slovenski vodja dr. Božič je izjavil, da Benkovič nima več pravice, biti v občinskem zastopu. Istotako so govorili gg. Petschuch, Teppey in Grah. Ker Benkovič ni hotel nikdo pasjega biča pokazati, je ostal; zato so pa nemški in potem tudi večidel slovenski zastopniki dvorano zapustili. In tako se ta sicer jako važna seja ni mogla vršiti. K prihodnji seji pa dr. Benkovič sploh ne bode več povabljen.

Občinski zastop celjske okolice se je torej tega političnega škodljivca enkrat za vselej iznebil. Upati je, da bode zastop zdaj v pridnem delu popravlil, kar je prejšnji prvaški zastop v gospodarskem oziru zagrešil!

Dr. Koroščeva „morála“. O voditelju slovenskih klerikalcev, kaplanu dr. Tone Korošec, ki je za politične duhovnike nekaj vzor čistosti in polbog, — piše v „Slogi“ neki mariborski duhovnik (!) tako-le: — „Iz knezoškofijske pisarne v Mariboru. Akt „dr. Korošec“ se v zadnjem času nenavadno naglo debeli. Množe že se zlasti „dodatki“ o njegovi „moráli“, ki ima svoje posledice pred sodiščem.“ — Ponižno vprašamo „Stražo“ in druge tako proketo „resnico-

tudi; saj košta poizkusni tucat samo 5 kron franko.

Ena mnogih, važnih nalog matere je, na to paziti, da je odvajanje pri otrocih redno. Najhujše posledice nastopijo lahko pri zamašenju. Ali le ne drastičnih sredstev! Kot mило, odvajalno in obenem prebavo urejevalno sredstvo, ki vedno vpliva, smo preiskusili Fellerjeve Rhabarber-pilule z zn. „Elsapillen.“ 6 škatljic franko 4 krone. Oba preparata se dobi pristna pri E. V. Feller v Stubici, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko).

— — — g.